

skal gjøres Noget i den Retning, skal jeg ikke benægte. Det forekommer mig unægtelig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) faae lidt ædrueligere paa dette Forhold, og gjorde adskillige Bemærkninger, jeg bedre kan henholde mig til, end til Bemærkninger af det ærede Medlem. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds mente, at der vilde være vundet saa overordentlig Meget, om Rigsdagen strax var kommen sammen. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at en tidligere Sammentræden af Rigsdagen vilde jeg ogsaa for mit rent personlige Vedkommende have anset for heldig, men efter Omstændighederne kunde der ikke godt være Tale derom, og jeg tror heller ikke, der vilde være vundet saa overordentlig Meget derved, thi det ærede Medlem maa erindre, at dertil hører der ogsaa nogen Frist, og det, der her har været Tale om, har virkelig været at handle uden Betænkning, ikke fra Dag til Dag, men at handle fra Time til Time, hver eneste Dag under en ny Situation. Selv om det heldige Tilfælde var indtraadt, at Rigsdagen havde været sammen 8 Dage før, saa maatte Ministeren have udfoldet akkurat samme Virksomhed, indtil Rigsdagen traadte sammen og Ministeren maa nu, da Rigsdagen er samlet, udøve akkurat samme administrative Virksomhed som hidtil, for saa vidt det er muligt at gjøre det, idet jeg paa enkelte Punkter ikke kan komme videre, netop fordi Rigsdagen er sammen, og netop derfor forekommer det mig, at det ikke er naturligt, at give sig god Tid til Sul. Jeg tror, at der virkelig vil være vundet en Del ved, at vi faae denne Lov. Med Hensyn til Lossepladser har jeg svaret det ærede Medlem. — Jeg skal gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til § 3 om Slagtetvangen. Jeg er ikke i Stand til at sige, om man vil finde en saadan Kontrol fyldestgjørende, hvis det skal ske ved kommunale Vedtægter, som det ærede Medlem omtalte, nemlig at Nedslagning foregaar under Dyrlægens Tilsyn. Jeg skal kun sige, at for saa vidt jeg kommer til at anvende § 3, hvad jeg anser for tvivlsomt — jeg har dog fundet det rigtigt at optage den — vil jeg finde en saadan Kontrol aldeles betryggende, hvis det er muligt at faae den, nemlig Slagting under offentligt Tilsyn; men det ærede Medlem, som vist har deltaget i Forhandlingerne om Rjødkontrol, vil erindre, at under Behandling af en dermed beslægtet Sag har netop denne Bestemmelse stødt paa ganske overordentlig Modstand hos det ærede Medlems Meningsfæller. Jeg kan se, at Mange erindre det endnu. Endnu skal jeg sige, at der kan naturligvis være forskellige Meninger

om det Hensigtsmæssige i, at § 4 indeholder Bestemmelser om dette Pligtombud efter Udmeldelse af de kommunale Bestyrelser efter Politimesterens Stjøn. Jeg har dog troet det rigtigt at stille det saaledes. Jeg har ikke ment, at man i de Regler, som skulde hæves, kunde udelukke, at Kommunalbestyrelsen kan give Vederlag, for saa vidt det er fornuddent. Der maa gives nærmere Regler, som ogsaa ere under Udarbejdelse for Tilsynet, f. Ex. at det bør ske ugentligt, og flere andre Bestemmelser. Maa ske vil det ogsaa være nødvendigt at bestemme, at kan man ikke faae dette Hværv udøvet frivilligt, maa der kunne gives et passende Vederlag derfor.

Min: Det er kun et underordnet Punkt, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa ved denne Sags Behandling. Jeg tror, at det maa erkjendes, at det under extraordinære Forhold kan være rigtigt at give Ministeren en extraordinær Myndighed, og jeg for mit Vedkommende skal i det Mindste ikke reise nogen som helst Indsigelse imod, at der i den paataente Lov gives Indenrigsministeren den af ham forlangte Myndighed. Jeg har altsaa for saavidt Intet at indvende imod de 3 første Paragrafer i denne Lov, dog forbeholder jeg mig at sige et Par Ord om en enkelt Passus i § 1. Det Punkt, hvorpaa jeg vil henlede Opmærksomheden, omhandles i § 4 og blev iøvrigt i dette Dieblisk berørt af den ærede Indenrigsminister. Medens jeg nemlig ikke har nogen Frygt eller Betænelighed ved at give Indenrigsministeren under overordentlige Forhold en diktatorisk Myndighed lige overfor Evin og Svinehold, saa tilstaar jeg, at jeg ikke med samme Rolighed gaar til at give Kommunalbestyrelserne rundt om i Landet en diktatorisk Myndighed lige overfor Borgerne i Landets forskellige Kommuner, og jeg ser ikke rettere end, at det i Virkeligheden er det, som sker i § 4. Man har i Lands-thinget hjulpet lidt paa den oprindelige Bestemmelse ved at betinge Kommunalbestyrelsens Indskriden, saaledes som den foreslaas i § 4, af et Paabud fra Indenrigsministeren. Naar de imidlertid have faaet et Paabud fra Indenrigsministeren om, at Kommunalbestyrelserne skulle yde Politimesteren Bistand, da ser jeg ikke rettere, end at § 4 er affattet saaledes, at saa faar en saadan Kommunalbestyrelse en temmelig stor Frihed overfor Kommunens Indbyggere, da Kommunalbestyrelsen skal kunne udmelde dertil egnede Mænd til at yde Politimesteren Bistand, naar det af Politimesteren forlanges, til at føre Tilsyn med Sundhedstilstanden blandt Svinebesætningerne i Kommunen. Foreløbig